

СТУДМІКС

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж»
ДЗ «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка»

№ 2 (8) жовтень, 2014

працівників освіти!

Мої привітання найчуйніші, найщиріші, бо це свято всього нашого колективу, студентів та викладачів нашого навчального закладу. Усі ми – освітяни, навіть враховуючи студентів спеціальності «Видавнича справа та редагування», бо студенти цієї спеціальності несуть інформацію, знання, новини, вони завжди на передовому фронті, на «лінії вогню».

Я хочу побажати нашому студентству глибоких знань,

жаги до навчання, бо освіта знадобиться вам у будь-якій сфері життя. Я бажаю нашим студентам ініціативи, успіхів, у першу чергу безумовно в навчанні, а також успіхів у житті та успішних проектів. Хочу побажати щастя, а найголовніше – Миру!

Звертаючись до наших викладачів, я бажаю натхнення. Сьогодні колектив працює над впровадженням дистанційного навчання, над запровадженням так званої «благосфери», працює над створенням інформаційного навчального середовища в мережі Інтернет. Це буде значний поштовх і крок до покращення якості освіти. І це крок до європейської освіти. Тому те, чим займається

сьогодні педагогічний колектив – актуальне, перспективне. Я бажаю успіхів нашим педагогам у просуванні цих справ. Цьому навчальному закладу, який крокує вже 76 років на ниві освіти, я бажаю подальших успіхів, звершень, нових висот. У цьому році, незважаючи на те, що він складний, нових дипломів, грамот, нових перших місць у найрізноманітніших сферах вашої діяльності: навчальній, науковій, спортивній, творчій. Нехай сонячною буде осінь! Тепла вам та добра!

*Г. М. МІНЕНКО,
директор ВП «Лисичанський
педагогічний коледж»
ДЗ «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка»*

Любі викладачі!

Цей радісний і довгоочікуваний день – особливий, адже сьогодні ми вітаємо тих, хто протягом нашого життя допомагає, підтримує, навчає. Ми вдячні вам за те, що ви разом з нами йдете цією тернистою дорогою життя. Хто ж, як не ви, дасть пораду в складній ситуації та підтримає? Хто ж, як не ви, допоможе нам перетнути поріг юнацтва й вступити в доросле життя? Ви відкриваєте перед нами двері в чарівний світ науки й ми з радістю входимо в нього. Ми вдячні за ваше

терпіння й доброту, з якою ви ставитеся до нас. Дякуємо за те, що ви віддасте нам не тільки знання, а й свою душу.

Ми щиро вітаємо вас з цим великим святом. Бажаємо вам яскравих позитивних емоцій, творчої наснаги й міцного здоров'я. Нехай ваші будні будуть осяяні посмішками, наповнені радістю й натхненням. Нехай над вашою головою завжди сяє привітне сонце й ваші обличчя не полишають усмішки!

Студенти педколеджу

Учитель творить Людину.

Ці мудрі й вагомні слова можна сказати тільки про матір і батька. *В. О. Сухомлинський*

Ми – майбутні вчителі!

Напередодні Дня працівників освіти ми вирішили дізнатися у наших студентів, що вони думають про вчительську професію. Цікаво було порівняти думки першокурсників, які тільки-но стали на шлях опанування цієї величній професії, та випускників, котрі уже побували в школі під час практики й незабаром стануть справжніми вчителями.

Хто, на вашу думку, є ідеальним педагогом?

1 курс

– Той, хто може знайти підхід до кожного учня і доступно пояснити тему.

– Той, хто в першу чергу любить дітей, який доступно й чітко ставить дітям запитання і дохідливо доносить інформацію.

– Той, хто може зрозуміти своїх учнів, справедливий, не має шкідливих звичок, які можуть перейняти діти.

4 курс

– Це не тільки той, хто навчає та виховує, а ще й усебічно розвивається.

– У нього має бути чудове почуття гумору, він повинен допомагати дітям, давати їм настанови, але не вирішувати за них завдання.

– Це той, який завжди прийде на допомогу, розумний, освічений, добрий і комунікабельний, здатний знайти спільну мову з дітьми.

***

Чи легко бути вчителем у сучасній українській школі?

1 курс

– Так, у сучасному світі простіше працювати, тому що з'явилися сучасні технології, комп'ютери, Інтернет дуже допомагає в роботі.

– Так, якщо ти добре знаєш українську мову, можеш викладати й доступно пояснювати свій предмет.

– Це неоднозначне запитання.

У різних школах різні діти. Деяким вчителям можуть трапитися діти, які мають хорошу фізичну підготовку, вміють мислити. Інші ж можуть отримати дітей, які проводять цілі дні за комп'ютерами, не спілкуються ні з ким і для яких існує тільки один світ – віртуальний.

4 курс

– Думаю, так. Тому що у зв'язку з науково-технічною революцією процес навчання став більш доступним і легким.

– Завжди буде складно, оскільки діти ростуть і, звичайно, ростуть їхні потреби. Зараз їх складніше вчити, багато доводиться пере-виховувати, бо сьогодні в них багато непотрібної інформації в голові.

– Як сказати... Діти стали розумнішими, швидко розвиваються, з ними легко виходити «на одну хвилину».

***

Чи корисно для освіти впровадження комп'ютерних технологій?

1 курс

– Думаю, ні. Вони шкодять здоров'ю, притупляють дитячий розум. Коли були книги, було набагато краще.

– З одного боку так, бо можна дізнатися багато корисної інформації. З іншого боку, це шкодить зору.

– Так, оскільки це відкриває нові можливості, наприклад, використання мультимедійної дошки принесло масу зручностей.

4 курс

– Так, це впливає як на освіту дітей, так і на освіту викладачів.

– Корисно. Тільки це не означає, що весь урок повинен бути заповнений ІКТ, все має бути в міру. – Без цього ніяк, тому що комп'ютер та Інтернет стали частинкою нашого життя.

***

Чи можуть діти навчити викладача?

1 курс

– Мені здається, так. Тому що сучасні діти більш розвинені в інформаційно-технологічному плані. Наприклад, вони можуть підказати вчителям які-небудь корисні програми.

– Якщо в деяких помилках вони можуть його виправляти, то так. Є діти, які в певних ситуаціях розумніші за вчителя.

– Думаю, так. І, скоріше, вони повинні вчити викладача, оскільки діти мислять зовсім по-іншому.

4 курс

– Хороший педагог повинен бути сам освічений, хоча дещо нове й діти можуть розповісти викладачеві.

– Думаю, так, тому що викладач може вивчити їхню психологію, коли бачить їхню реакцію на будь-які факти чи події. – Звичайно, можуть. Навіть діти в дитсадку можуть навчити чомусь вихователя.

Як бачите, наші першокурсники обізнані в особливостях своєї майбутньої професії (хоча й часом і наївні). Вони готові до нових знань, які отримають у педагогічному коледжі протягом навчання й упевнені у своїх силах. А студенти четвертого курсу, котрі незабаром стануть справжніми вчителями, цілком реально дивляться на те, що на них чекає в майбутньому. Тож можна впевнено сказати, що наш коледж готує справжніх фахівців – компетентних, освічених та висококваліфікованих педагогів.

*Зі студентами спілкувалася
І. УДОДЕНКО, студентка
групи 3-ВС*

Владі шкільних учителів заздрять навіть прем'єр-міністри. У Черчілль

Студенти – завжди студенти

Студентські роки – найяскравіші в житті кожної людини. Декілька років, проведених у вищому навчальному закладі, об'єднують колись незнайомих людей в одну велику родину. Родину, у якій є спільна пам'ять. Саме ці спогади допомагають дорослим повернутися в безтурботне студентське життя. Чи не кожен пригадує цікаві випадки, які з ним сталися під час навчання. Але не лише колишні студенти можуть розказати такі історії, у наших вчителів теж накопичилося чимало спогадів про своїх учнів. Деякими з них вони поділилися з нами сьогодні.

О. В. Матліна зі студентами

Є цікавий випадок, з рубрики «Студентські знахідки», тобто як студенти можуть вигадати виправдання своїм прогулам. Була в мене одна студентка, Просветова Світлана, як зараз пам'ятаю, на дошкільному відділенні. Я була методистом педагогічної практики, ця студентка практику в дитсадку часто пропускала. На запитання: «Світлано, де ж ти була?»; вона відповідала: «Ви знаєте, у мене помер дядько, я ховала його». Потім два-три тижні проходить чи місяць, і знову її немає. «Де ж ти була?» – «У мене тітка померла, я ховала її». Потім померла бабуся, потім дідусь. І виходило так, що в дівчини немовби така чорна смуга в житті. Закінчилось навчання. І ось, через п'ять-шість років на зустрічі випускників я запитую в неї: «Як твоє життя, налагодилося? Ніхто більше не помер, немає вже чорної смуги?» А вона відповідає: «Олено Володимирівно, я вам зізнаюся. Ніхто в мене не помирав, це я придумувала, щоб ви вірили. Я видавлювала з себе сльози й навіть купувала печиво й цукерки, щоб

ви поминали». Ось так дівчина знаходила собі виправдання пропускам практики. Ми потім довго сміялися.

Напевне, я згадаю випадок, який дуже вразив мене через двадцять, навіть більше років. Був у мене випуск групи дівчаток на дошкільному відділенні база вісім класів. Серед них була активна відповідальна дівчинка з прізвищем Бренер, а ім'ям Наталочка. Вона була відмінниця, активістка, позитивна дівчинка й усе їздила з Рубіжного на заняття. Закінчилось навчання, розійшлися й розлетілися дівчата. Так склалася доля, що багато років не списувалися, не телефонували. Але раптом в університеті в Луганську я зустрічаю Наталочку. Але вона вже була не Наталочка, і не Бренер, а завідувачка кафедр журналістики, Федотова Наталія Михайлівна. Ми обійнялися, поцілувалися, згадали свої роки в коледжі, згадали дівчаток. І я дуже пишаюся, що наш навчальний за-

клад, Лисичанський педагогічний коледж, став добрим стартом для Наталії Михайлівни в її педагогічній кар'єрі. Це було приємно, це було вразливо. І я пишаюся своєю випускницею Бренер Наталочкою, а зараз Наталією Михайлівною Федотовою.

О. В. МАТЛІНА

***

Найцікавіші історії пов'язані безпосередньо з нашими студентами. Ось, наприклад. Предмет – історія України. Студентка приходить складати екзамен на гарну оцінку. Завдання: «Розкажіть про воєнні дії на території України під час Першої світової війни». Відповідь мене вразила: «Взяття Бастилії». «Ви абсолютно впевнені, що взяття Бастилії відбувалося на території України?» – «Так. А що, хіба ні?»

Г. С. ПИВОВАРОВА

***

Забавний випадок відбувся з домашнім завданням. Студенти отримали таке завдання: виконати творчий проект на тему «Живий куточок у ДНЗ». Перевіривши завдання однієї зі студенток, ми виявили, що в «Живому куточку» в сучасному дитсадку живуть коали. Коали, уявляєте? Рідкісна тварина, яку ми можемо побачити в зоопарку або Австралії. Дівчинка трохи заплуталася й забула, що цієї тварини в «Живому куточку» не може бути, а тим паче у ДНЗ.

Н. М. СИДОРЕНКО

Випускники коледжу зі студентами

Вихователь! — Яка висока потрібна тут душа!.. Воістину, щоб створити людину, треба самому бути або батьком, або більше, ніж людиною. Ж.-Ж. Руссо

Учителю

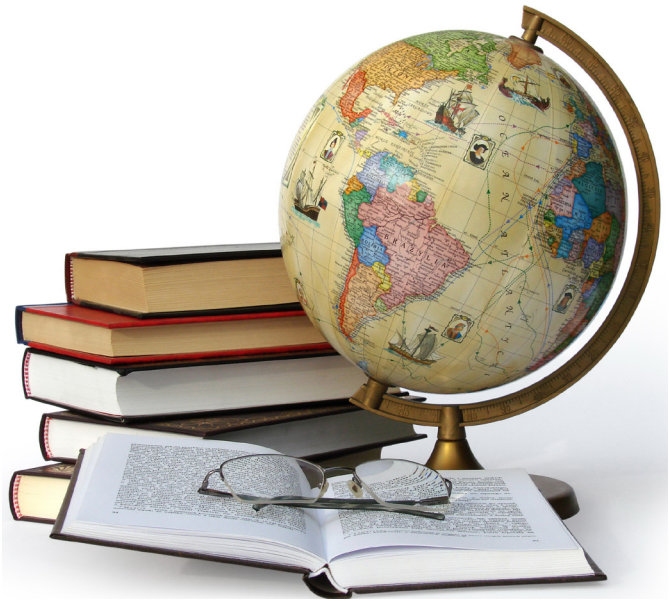
Твоє ім'я величне і просте.
Його, як дар, від сил небесних маєш,
І працюю ти зрощуєш святе –
Життя людські і долю в них плекаєш.
Ти – це на травах вранішня роса,
Що напуває спрагле їх коріння.
В твоїм труді – добра ясне насіння.
В твоїх очах – небесная блакить
І сяйво сонця, котре не погасне,
В твоїх думках поклик душі зорить,
Ти по життю несеш лише прекрасне.
Твій пошук – це покликання важке,
Що в твоїй праці процвітає гідно.
Твоя душа, як вогнище палке,
Твої знання сплігають працю плідну.
Твоє ім'я не тліє на вустах,
Почесний, мудрий, світлий наш вершитель,
Твоє ім'я не згасне у віках,
Твоє ім'я величне і святе –
Учитель!

*О. П. ЛІТОВКА,
випускниця педколеджу,
викладач*

Сегодня мы хотим «спасибо» вам сказать.
За то, что вы умеете понять.
За то, что в трудный миг спасаете всегда,
Какая б не случилась вдруг беда.
За то, что дарите веселье нам и смех,
Когда вы собираете нас всех.
За то, что будет нам опорой навсегда
Часть жизни та, что здесь проведена.
За то, что в трудный час улыбкою своей
Вы согреваете сердца детей.
За то, что учите нас жизнь воспринимать
Такой, какая есть, и не роптать.
Спасибо вам, учителя, за все тепло,
Что в каждом сердце уголок нашло,
Тепло, что помогает всем нам расцветать,
За все «спасибо» вам хочу сказать.

*А. С. ПИВОВАРОВА,
випускниця педколеджу,
викладач*

***

Як хочеться сказати Вам багато,
Та вже кудись усі слова втекли.
Ви – наш Учитель, Ви як мама й тато,
Чотири роки з нами провели.

Як хочеться сказати Вам багато,
Подяк безмежних сотні дарувать.
Ви вчили нас щохвилі так завзято,
Що ми не знаєм слова «програвать»!

Пройшло усе, життя вирує стрімко,
І ось ми вже ступили за поріг.
А на душі чомусь так стало гірко,
Яку обрати нам із цих доріг.

Ви – наш Учитель, Ви життя сіяч,
І мудрості, і правил, і краси.
Ви книга, а ми вічний Ваш читач,
Ви сонце, ранок, сповнений роси.

Ви – наш Учитель, Ви взірець, наставник,
Ви – несяжна моря глибина.
Ви – наша мудрість, яку цінять здавна,
Ви розум, творчість, посмішка, весна!

Як хочемо «Спасибі» Вам сказати,
Прості слова та стільки доброти.
Якщо Ви нас почнете забувати,
Тоді дозвольте нам до вас прийти.

*В. П. СЕДИХ,
випускниця педколеджу,
викладач*

Наша адреса: 93108,
Луганська область,
м. Лисичанськ-8,
вул. Героїв Сталінграда, 21
E-mail: lpk@rambler.ru
Веб-сайт: lisichansk.luguniv.edu.

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж»
ДЗ «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка»
Випусковий редактор: Н. М. Федотова. Редактор: І. Ю. Удоденко.
Редакційна колегія: О. В. Матліна, Д. Д. Данченко, К. М. Костюченкова.
Обсяг 4 стор.